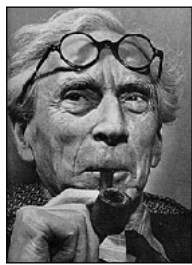

telsekarriär från den typen av operationer.

Det som levde kvar efter Roosevelt var det stabila ekonomiska Bretton Woods-systemet och Marshallplantänkandet, för infrastruktur och industriell expansion. Det var detta system som bidrog till Europas återuppbyggnad och Sveriges snabba ekonomiska tillväxt under åren närmast efter kriget. (Det upplöstes 1971 av president Nixon, under inflytande av synarkisterna George Shultz och Kissinger.) Men optimismen som freden och de ekonomiska framstegen skapade under 1950- och 1960-talen motarbetades av den internationella synarkin som hade överlevt kriget, med hjälp av den gröna ideologin. Nu användes atombomben för att skrämra

Bertrand Russell i boken *The Impact of Science on Society* 1951, på svenska 1952, "Vetenskap och samhälle":

"För närvarande växer världens befolkning med ungefär 58 000 individer om dagen. Kriget har hittills inte haft någon större inverkan på denna ökning, som fortsatte tvärs igenom bägge världskrigen. ... Kriget har såsom jag för ett ögonblick sedan påpekade hittills varit en besvikelse i detta avseende, men kanske det bakteriologiska kriget kommer att visa sig effektivare. Om en ny digerdöd kunde spridas över världen en gång varje generation, skulle de överlevande kunna yngla fritt utan att världen bleve alltför överfull. ... Tillståndet skulle kunna kännas en smula otrevligt, men än sen?"

folk för vetenskaplig och teknisk utveckling. Fredin visar hur Sverige under samma trio – kungen, Wallenberg och socialdemokratin – spelade en nyckelroll även här, med Palme som galjonsfigur.

Palme – från nazism till synarkism: Nolltillväxten lanseras

Fredin dokumenterar på ett häpnadsväckande sätt hur Olof Palmes liv bär synarkismens stämpel från start till hans dramatiska slut. Palmes familj var på både faderns och moderns sida präglad av den nationalistiska konservatism som banade vägen för nazismen. Några i familjen var rena nazisympatisörer och aktörer i Hitlers folk mord, som morbrodern Ottokar von Knieriem och moderns kusin August von Knieriem (åtalad i Nürnberg för brott mot mänskligheten).

Det var dessa avslöjanden som EAP gick ut med 1984 som fick hela det svenska etablissemangen, Palme och socialdemokraterna att gå helt i takt. De kallade det "Palmehat". Sanningen är att det var Palme och socialdemokraterna och deras lakejer i medierna som hatade EAP. För LaRoucherörelsen och EAP finns inget högre än sanningen.

Via sin roll i protesterna mot Vietnamkriget hade Palme skaffat sig en radikal täckmantel. Den skulle komma väl till pass när nästa viktiga internationella operation sattes i verket, nämligen att i Sverige, det land som näst efter Frankrike satte mest på kärnkraft, organisera 1972 års FN-konferens om miljön och därmed sjösätta miljörelsens utvecklingsfientliga politik.

Här i Sverige hade vi en befolkning som var emot alla resonemang om noll-

tillväxt eftersom man hade upplevt förbättringarna som den stadiga tillväxten sedan kriget hade inneburit. Palme hade däremot sina allierade bland delar av eliten både i Sverige och internationellt. I Sverige fanns de samlade i Erlanders hemliga forskningsberedning från 1962. I den ingick Torsten Gustavsson, Erlanders vetenskapliga rådgivare i kärnforskningsfrågor, och fusionsforskaren Hannes Alfvén. Den senare var mycket central i att via centerledaren Thorbjörn Fälldin påverka centerpartiets omsvängning från att vara ett kärnkraftspositivt parti till att bli ett populistiskt avvecklingsparti. Fälldin och centerpartiet blev m.a.o. en del i Palmes nolltillväxtstrategi.

Palme tog över som ny ordförande i forskningsberedningen 1969 och kunde på ett tidigt stadium föra in frågor om framtidsscenarier i den nolltillväxtförespråkande Romklubbens anda. Där diskuterades Romklubbens studier som *Tillväxtens gränser* med inlägg från genuina kulturpessimister som greve Gösta Ehrensvärd som ville ha en minskning av världsbefolkningen till högst två miljarder personer. Det var 1972 som den amerikanska myndigheten EPA tog beslutet att förbjuda bekämpningsmedlet DDT bl.a. som

följd av Rachel Carsons lögn i boken *Tyst vår*. Det har lett till att minst 200 miljoner människor dött i malaria, mest i Afrika. Under samma tidsperiod kom också kampanjen om de försurade skogarna.

Romklubben bildades 1968 bl.a. på initiativ av dess blivande ordförande Aurelio Peccei, styrelseledamot i Fiat och Olivetti. Under organisationens två första år byggdes ett imponerande internationellt nätverk upp. Bland de svenska institutioner som var representerade fanns forskningsberedningen, Karolinska institutet, Ingenjörsvetenskapsakademien och Incentive, ett Wallenbergkontrollerat holdingbolag.

I augusti 1970 gav Romklubben ut boken *Tillväxtens gränser* vars folkmordsbudskap var rakt och klart: om den rådande tillväxten av befolkningen och industri- och livsmedelsproduktionen får fortsätta kommer det att leda till ett okontrollerat sammanbrott. Denna katastrof kunde enligt Romklubben förhindras endast om regeringarna ingrep för att skapa ett stabilt ekologiskt och ekonomiskt jämviktstillstånd (nolltillväxt) i hela världen.

Det var diskussioner runt detta perspektiv i början av 1970-talet som Palme deltog i och som han refererade till i tidsskriften *Tiden* 1972.

Romklubben var nu inte den enda toppstyrda miljöorganisationen. En annan var Världsnaturfonden WWF, i vars ledning återfanns ledande representanter för den europeiska oligarkin som prins Bernhard av Holland, f.d. medlem i det nazistiska SS, prins Philip av Storbritannien, som uttalat sin beundran för nazisystemet, och kung Carl XVI Gustaf. Miljötänkandet hade också företrädare i Världsbanken, Nobelstiftelsen och FAO.

Den gröna mobbens skapare

Till stöd för den gröna offensiven använde dynastins Marcus jr sitt ordförandeskap i den internationella handelskammaren ICC till att organisera ett stort möte 1972 i Paris med 150 ledande industrimän från hela världen. De fick höra Maurice Strong, generalsekreterare för FN:s miljökonferens i Stockholm, plädara för att industrin skulle skänka sitt bifall till propagandajippet i Stockholm.

Det framstår med all tydlighet att stora delar av eliten, i synnerhet den aristokratiska, ställde upp bakom Palmes internationella examensprov. Skulle han visa sig kapabel att leda attacken mot den fortfa-

Vad är synarkism?

UNDER OCH EFTER andra världskriget synade de franska och amerikanska underrättelsetjänsterna den franska Vichy-regeringen, och kom fram till att den vimlade av så kallade synarkister, vilka hade varit mer än villiga nazikollaboratörer. Den franska synarkirörelsen ingick i en Europavid apparat bestående av industriledare, bankirer och regeringsfolk, som ville ha ett enat fascistiskt Europa, och som stödde Adolf Hitler och nazistpartiet som redskap för sin vision. Synarkisterna hade infiltrerat och finansierat extrema politiska rörelser på både höger- och vänsterkanten.

I de amerikanska krigsarkiven finns en 18-sidig rapport från den franska militära underrättelsetjänsten, daterad juli 1941. Där heter det:

Synarkirörelsen är en internationell rörelse som uppstod efter Versaillesfördraget. Den finansierades och leddes av vissa finansiella grupper hemmahörande i den internationella bankvärldens toppskikt. Dess mål i alla länder där den finns, är att störta parlamentariska regimer som inte anses tillgodose dessa gruppers intressen i tillräckligt hög grad ... Synarkirörelsen avser därför att ersätta dem med auktoritära regimer som är fogligare och lättare att styra. Makten skulle koncentreras hos industriledarna och hos utsedda företrädare för utvalda bankgrupper för varje land.

Rapporten understryker att den franska synarkirörelsen bara var en komponent i en internationell synarkistisk apparat,

organiserad och finansierad i alla länder av vissa industriledare och höga bankkretsar. På det internationella planet har den som målsättning att undergräva alla demokratiska regimer i världen, och ersätta dem med starkare regeringar, som är fogligare och vars ledning i varje land är centraliserad till ett antal filialer till storföretag och internationella bankintressen som samordnar sin verksamhet i hela världen.

Den amerikanske underrättelseveteranen och Harvardprofessorn William L. Langer skrev i boken *Our Vichy Gamble* att många i den franska bank- och industrivärlden drömde om ett nytt "synarkiskt" system, vilket betydde att Europa skulle styras enligt fascistiska principer av ett internationellt brödraskap av finans- och industrimän.

Tidiga rötter

Synarkismen är emellertid äldre än både fascismen och nazismen. Ordet "synarki" kommer från den franske ockultisten Joseph Alexandre Saint-Yves d'Alveydre (1842–1909) vars ursprungliga förebild var Napoleon Bonapartes regim.

Saint-Yves ville motverka det som han uppfattade som "anarki", särskilt anarki i de mellanstatliga förbindelserna, och formulerade en högerextrem ideologi som han kallade "synarki" (av grek. *syn* tillsammans och *arkhe* herravälde, regering, alltså "samregering" eller "samlingsregering", ett totalitärt styre under bankintressens överinseende). I boken *Mission des souverains*, först utgiven 1882, målade han upp en vision om ett Europa organiserat i korporationer bestående av ekonomer,

bankirer och industrimän.

Synarkins korporativistiska synsätt influerade flera av de politiska rörelser som uppstod vid 1900-talets början, som t.ex. fascismen och Paneuroparörelsen, grundad under ledning av den venetianske greven Coudenhove-Kalergi.

En av talarna på Paneuropeiska unionens första massmöte i Berlin 1922, utanför Riksdagshuset, var Hjalmar Schacht, som senare skulle bli tysk riksbankschef och en av nyckelpersonerna bakom Hitler-kuppen. (En annan pådrivande person bakom Hitlers maktövertagande var, som Tore Fredin visar i sin bok, Marcus Wallenberg sr.)

Tio år senare, i oktober 1932, talade Schacht inför ett annat Paneuropamöte, och försäkrade att "om tre månader kommer Hitler att sitta vid makten ... Hitler kommer att skapa Pan-Europa. Bara Hitler kan skapa Pan-Europa."

I andra sammanhang lät Coudenhove-Kalergi som H.G. Wells eller Bertrand Russell, när han talade om att upprätta en "världsrepublik" som skulle "rädda freden med en styrkepolitik", efter modell av romarriket, som "kunde bevara freden så länge tack vare sina legioners militära överlägsenhet".

Efter kriget

Synarkisterna lät sig ingalunda avskräckas av att Hitlerprojektet hade slutat i fiasko. Vad de arbetade för var en universalfascistisk världsordning.

I ett dokument från november 1940, sammanställt av den amerikanska myndigheten Coordinator of Information, COI, en tidig föregångare till CIA, förklaras synarkisternas mål efter kriget vara:

Att stoppa alla samhällsplaner som kan försvaga de internationella finansmännens och industriledarnas makt; att verka för den internationella finans- och industrivärldens fullständiga kontroll över all industri ...; att dra fördel av det fransk-tyska samarbetet för att träffa en rad överenskommelser med tyska industriföretag, och på så vis etablera en fast intressegemenskap mellan franska och tyska industriledare, vilket kommer att stärka den internationella finans- och industrivärlden; ... att åstadkomma en sammanslagning med den anglo-saxiska industrin efter kriget.

I Nürnberggrättegångarna frikändes bankiren Hjalmar Schacht. Han försvarade sig med att han, i sin egenskap som nazistisk riksbankschef och ekonomiminister, bara hade agerat som ombud för Internationella regleringsbanken. Han kunde, om så behövdes, bevisa för rätten att en internationell finansmannakabal låg bakom "Hitlerprojektet".

Sammanfattningsvis kan sägas att nazisterna som hade genomfört Förintelsen och startat kriget ställdes inför skranket och dömdes i Nürnberg, medan de som representerade den större synarkistiska planen gick fria och kunde gå vidare till nya uppdrag. Så levde den universalfascistiska planen kvar efter kriget.

EIRNS